

WYNIKOWY SZACUNEK GŁÓWNYCH ZIEMIOPŁODÓW ROLNYCH W WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIM W 2014 R.

Korzystny wpływ na kształtowanie się produkcji roślinnej w roku miały przede wszystkim:

- prowadzenie siewów zbóż ozimych i rzepaku ozimego w optymalnych terminach agrotechnicznych oraz w sprzyjających na ogół warunkach pogodowych;
- dobre wyrosnięcie i rozkrzewienie roślin ozimych w końcowej fazie wzrostu jesienią 2013 r.;
- bardzo dobre warunki zimowania upraw ozimych (niewielkie straty zimowe) i bardzo dobry stan zasiewów ozimych wiosną 2014 r.;
- wczesna wiosna, która umożliwiła przeprowadzenie już na początku marca pierwszych siewów wydłużyła wegetację upraw, w tym zbóż jarych;
- terminowe i sprawne przeprowadzanie prac żniwnych ograniczyło ewentualne straty;
- wzrost powierzchni zasiewów kukurydzy na ziarno oraz rzepaku i rzepiku w porównaniu do roku ubiegłego.

Niekorzystny wpływ na kształtowanie się produkcji roślinnej w roku miały przede wszystkim:

- nierównomierny rozkład opadów w ciągu okresu wegetacyjnego powodujący rejonami nadmierne przesuszenie lub uwilgotnienie gleby oraz miejscowe podtopienia pól, które utrudniały wykonywanie prac polowych i zabiegów ochrony roślin;
- zwiększone zagrożenie porażenia roślin chorobami grzybowymi spowodowane wysoką temperaturą powietrza i dużą wilgotnością w niektórych okresach wegetacji;
- niewielkie wykorzystanie kwalifikowanego materiału siewnego i sadzeniakowego.

Warunki agrometeorologiczne w okresie od jesieni 2013 r. do jesieni 2014 r.

O wysokości plonów upraw rolnych w dużej mierze decydują warunki agrometeorologiczne, tj. temperatura powietrza, ilość i rozkład opadów atmosferycznych oraz nasłonecznienie. Czynniki te, oprócz środków produkcji stosowanych przez rolników, tj. między innymi zastosowanego materiału siewnego, środków ochrony roślin czy zastosowanych nawozów, wpływają na stan i rozwój roślin oraz terminowość wykonywanych prac polowych i zabiegów agrotechnicznych wykonywanych w poszczególnych etapach wegetacji roślin.

Sezon wegetacyjny 2013 r. charakteryzował się częstym występowaniem zjawisk ekstremalnych (długotrwałe opady, susze), co ujemnie wpływało na początek wegetacji większości gatunków roślin rolniczych.

Ciepła pogoda we wrześniu 2013 r. sprzyjała żerowaniu mszyc, co stwarzało zagrożenie dla porażenia ozimin chorobami wirusowymi. Przygotowanie pól pod zasiewy ozimin w województwie lubelskim na jesieni 2013 r. było utrudnione z powodu przesuszenia gleby. Niewielką poprawę warunków wilgotnościowych gleb przyniosły opady deszczu we wrześniu, które tylko częściowo złagodziły suszę glebową. Siew zbóż ozimych pod zbiory 2014 r. w większości przeprowadzono w optymalnych terminach agrotechnicznych, choć we wrześniu wystąpiły opóźnienia w siewie rzepaku ozimego, a siany w optymalnych terminach agrotechnicznych wschodził z opóźnieniem i nierównomiernie.

Warunki termiczno-wilgotnościowe gleby sprzyjały kiełkowaniu ziarna i wschodom roślin. Październik 2013 r. był miesiącem ciepłym i chociaż nadal utrzymywał się niedosyt wilgoci w glebie, to jednak nie zahamowało to rozwoju ozimin, które znajdowały się we wczesnej fazie rozwoju i czerpały wilgoć również z rosy oraz osadów mgły. Rozwój rzepaku i innych ozimin był dość dobry, a warunki agrometeorologiczne sprzyjały zbiorom późnych ziemioplodów, gdyż nie było zbyt dużego uwilgotnienia gleby. Utrzymująca się w listopadzie wysoka, jak na tę porę roku, temperatura powietrza podtrzymywała wegetację i stwarzała dobre warunki dla wschodów, wzrostu i rozwoju późno zasianych ozimin. Jednakże był to miesiąc z niewielką ilością opadów (wilgotność gleby była niedostateczna).

Przygruntowe przymrozki wystąpiły głównie w II dekadzie listopada 2013 r. i zahamowały wegetację roślin. Można stwierdzić, że w zasadzie na dzień 30 listopada jesienne prace polowe zostały zakończone.

Tabl. 1 Średnia temperatura powietrza i opady atmosferyczne dla województwa lubelskiego w okresie od jesieni 2013 r. do jesieni 2014 r.

	Średnia temperatura powietrza		Średnia suma opadów	
	°C	odchylenie od normy ^{a)}	mm	% normy ^{a)}
JESIEŃ 2013				
wrzesień	11,6	-1,0	79,6	145,0
październik	9,7	2,1	11,0	28,0
listopad	5,3	3,2	58,7	171,7
ZIMA 2013/2014				
grudzień	1,2	2,4	18,5	54,7
styczeń	-3,5	-0,3	51,0	210,0
luty	1,0	3,2	11,1	49,0
WIOSNA 2014				
marzec	6,0	4,2	29,8	108,3
kwiecień	9,8	2,4	38,7	96,2
maj	13,8	0,3	174,8	328,6
LATO 2014				
czerwiec	15,6	-0,6	95,5	144,0
lipiec	20,7	3,0	56,6	75,0
sierpień	18,1	0,9	84,9	139,0
JESIEŃ 2014				
wrzesień	14,0	1,4	30,5	54,7
październik	8,7	1,1	17,1	42,7
listopad	3,7	1,6	24,3	71,0

a) jako normę IMiGW przyjmuje od 2002 r. średnią z lat 1971-2000.

Uwaga! Średnie miesięczne (obliczenia US Lublin na podstawie danych IMiGW).

Notowane w grudniu 2013 r. spadki temperatury powietrza przy powierzchni gruntu dochodzące do $-7,8^{\circ}\text{C}$, a w styczniu 2014 r. do $-25,4^{\circ}\text{C}$ i w lutym do $-21,2^{\circ}\text{C}$ nie spowodowały nadmiernego wychłodzenia gleby na wysokości węzła krzewienia roślin. W trzeciej dekadzie lutego wzrost średniej dobowej temperatury powietrza przyczynił się do wzmożenia procesów fizjologicznych roślin.

W lutym 2014 r. przezimowanie roślin oceniono na lepszym poziomie niż w analogicznym okresie roku poprzedniego. Niewielkie straty (w granicach 10 - 15%)

w obsadzie roślin były wynikiem łagodnego przebiegu zimy i krótkiego okresu zimowego spoczynku roślin. Po mroźnej ostatniej dekadzie stycznia i silnym wietrze wywołującym zamiecie śnieżne, od początku lutego występowała poprawa pogody, postępujące ocieplenie i zanikanie pokrywy śnieżnej.

Prace polowe rozpoczęto na przełomie lutego i marca 2014 r., czemu sprzyjało szybkie obsychanie gleby. W tym czasie rozpoczęto również pierwsze siewy zbóż jarych, między innymi owsa i pszenicy.

W omawianym okresie odczuwalny był niedobór wilgoci w glebie, gdyż niewielkie opady wystąpiły dopiero w drugiej połowie marca, a niskie temperatury nocą i przygruntowe przymrozki przyczyniły się do spowolnienia prac polowych.

Początek marca 2014 r. był chłodny, z ujemnymi temperaturami nocą, jednakże już ostatnia dekada była stosunkowo ciepła. Warunki atmosferyczne sprzyjały siewom i uprawie gleby, jednakże nadal odczuwalny był niedobór wilgoci w glebie oraz wystąpiło przesuszenie warstwy zaoranej. Stan ozimin oceniono na dość dobry. Sprzyjające warunki agrometeorologiczne przyczyniły się do przyspieszenia początku wegetacji roślin, który nastąpił znacznie wcześniej niż w 2013 roku.

Kwiecień był miesiącem dość ciepłym, chociaż zanotowano niedostateczną wilgotność gleby. Warunki pogodowe przyczyniły się do wcześniejszego siewu zbóż jarych i roślin okopowych. Ochłodzenie w połowie miesiąca wstrzymało prace polowe, które wznowiono dopiero pod koniec miesiąca, gdyż pogoda poprawiła się, a niewielka ilość opadów uzupełniła deficyt wilgoci w glebie. Prace polowe i pielęgnacyjne były wykonywane na ogół terminowo.

Początek maja 2014 r. był dość ciepły i pogodny, co wpłynęło na bardziej zaawansowaną wegetację roślin w porównaniu do lat typowych. Od połowy miesiąca, po kilku dniach upałów, wystąpiły bardzo intensywne, długotrwałe opady deszczu, a lokalnie gradu, często o gwałtownym przebiegu. Wezbrały rzeki (Wisła, Wieprz i Tyśmienica), które przyczyniły się do zalania niżej położonych terenów rolniczych na powierzchni ok. 2 tys. ha. Duże uwilgotnienie gleby ograniczyło możliwości wykonywania zabiegów ochronnych. Na koniec miesiąca obserwowano nadmierną wilgotność gleby.

Czerwiec 2014 r. był miesiącem ciepłym, jednakże w III dekadzie wyraźnie widoczny był niedobór opadów zwłaszcza w północnej części województwa. Lipiec w przeważającej części był ciepły i słoneczny (za wyjątkiem kilku deszczowych i chłodniejszych dni), co przyspieszyło dojrzewanie zbóż i rozpoczęcie żniw, które w końcu lipca były na półmetku. Wyjątek stanowiły uprawy, które dojrzewały wcześniej (rzepak i jęczmień ozimy).

Warunki wykonywania prac polowych były dość dobre. Plony zebranych w lipcu zbóż były dość dobre, a w porównaniu z rokiem poprzednim nieco lepsze. Warunki rozwoju upraw okopowych oceniono nieco gorzej niż w 2013 r., czego przyczyną była mała ilość opadów.

Przebieg pogody w całym sezonie sprzyjał uzyskaniu dobrych plonów. Duża zmienność pogody opóźniła żniwa i przygotowanie gleby do siewu ozimin. Ciepły i obfity w opady sierpień 2014 r. przyczynił się do znacznego uwilgotnienia gleby, co z kolei spowodowało opóźnienia w zbiorze zbóż, ze względu na utrudniony wjazd kombajnów. Ostatnie dni sierpnia były ciepłe i sprzyjały przyspieszeniu tempa prac polowych.

Wrzesień był miesiącem dość ciepłym i suchym. Pod koniec III dekady wystąpiło kilka dni z przygruntowymi przymrozkami, które przyspieszyły zasychanie roślin kukurydzy. W I dekadzie miesiąca zakończono praktycznie zbiory zbóż, które były opóźnione z powodu dużej wilgotności gleby. Rośliny zbożowe ozime były siane na ogół w odpowiednim terminie, gdyż warunki pogodowe do siewu były sprzyjające.

We wrześniu trwały wschody ozimin, natomiast stan rzepaku sianego w terminie optymalnym był zadowalający z tym, że obserwowano duże nasilenie szkodników (pchełki ziemne).

Październik był kolejnym miesiącem o temperaturach wyższych od średnich wieloletnich i z niewielką ilością dni z opadami deszczu. Uwilgotnienie gleby było niewielkie, lecz jesienne zamglenia dostarczyły roślinom potrzebnej wody. Przygruntowe przymrozki wystąpiły na przełomie II i III dekady miesiąca. Rośliny ozime na ogół zostały zasiane w terminach opóźnionych, a ich wschody były dobre.

W listopadzie następowało stopniowe ochładzanie temperatury powietrza i zahamowanie wegetacji ozimin. W ostatniej dekadzie miesiąca wystąpiły niewielkie opady deszczu, które jednak nie zwiększyły wilgotności gleby, a zapasy wilgoci w glebie pozostały niewielkie. Ze względu na zamarznięcie wierzchniej warstwy gleby wstrzymano zimowe orki, a spadek temperatury nocą od -6°C do -8°C nie stwarzał zagrożenia dla roślin.

PRODUKCJA GŁÓWNYCH UPRAW ROLNYCH

Wynikowy szacunek produkcji głównych ziemiopłodów rolnych¹ w województwie lubelskim w 2014 r. przedstawiał się następująco:

- zbiory **zbóż ogółem** szacuje się na ok. 3142,0 tys. t, tj. o 21,8% więcej od zbiorów ubiegłorocznych i o 20,9% więcej od średniorocznych zbiorów z lat 2006 – 2010; w tym zbiory **zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi** szacuje się na ok. 2824,5 tys. t, tj. o 22,2% więcej od uzyskanych w 2013 r. i o 13,3% więcej od średnich zbiorów z pięcioletki 2006 – 2010;
- zbiory **kukurydzy na ziarno** ocenia się na ok. 297,7 tys. t, tj. o 22,1% więcej od zbiorów ubiegłorocznych;
- zbiory **rzepaku i rzepiku** szacuje się na ok. 208,2 tys. t, tj. o 27,1% więcej od zbiorów uzyskanych w 2013 r. i o 141,3% więcej od średniorocznych zbiorów z lat 2006 – 2010;
- zbiory **ziemniaków** ocenia się na ok. 589,2 tys. t, tj. o 1,0% mniej od zbiorów ubiegłorocznych;
- zbiory **buraków cukrowych** szacuje się na ok. 2108,5 tys. t, tj. o 13,9% więcej od zbiorów uzyskanych w 2013 r. i o 33,2% więcej od średniorocznych zbiorów z lat 2006 – 2010.

Zboża

Stan zbóż w maju 2014 r. oceniono na średnim poziomie, część roślin wyległa po intensywnych opadach deszczu – bardziej ucierpiały wykłoszone oziminy niż zboża jare. Zaobserwowano dość duże porażanie patogenami, niewielka ilość plantacji wymokła i kwalifikowała się do zaorania.

Rozwój zbóż ozimych w czerwcu 2014 r. oceniono na dobrym poziomie. Część zbóż została zaatakowana chorobami głównie mączniakiem i brunatną plamistością. W rejonach intensywnych opadów deszczu wystąpiło wyleganie zbóż. Rozwój zbóż jarych oceniono na dobry.

Według wynikowego szacunku powierzchnia upraw **zbóż ogółem** w 2014 r. wyniosła 790,5 tys. ha i była wyższa w porównaniu z rokiem poprzednim o 0,4%, zaś w stosunku do średniej z lat 2006 – 2010 była niższa o 101,7 tys. ha, tj. o 11,4%.

Plony zbóż ogółem oszacowano na poziomie 39,7 dt/ha, tj. o 6,9 dt/ha (o 21,0%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym. W porównaniu ze średnią z okresu pięcioletniego plony zbóż wzrosły o 10,6 dt/ha, tj. o 36,5%.

Zbiory zbóż ogółem w porównaniu z 2013 r. zwiększyły się o 561,6 tys. t, tj. o 21,8% i wyniosły 3142,0 tys. t. W stosunku do średniej z lat 2006 – 2010 zbiory wzrosły o 543,2 tys. t, tj. o 20,9%.

¹ Informacja zawiera wyniki wynikowego szacunku plonów i zbiorów zbóż, rzepaku i rzepiku, ziemniaków, buraków cukrowych, opracowanego na podstawie badań reprezentacyjnych plonów niektórych upraw, przeprowadzonych w wylosowanych gospodarstwach indywidualnych w listopadzie, wyników sprawozdawczości z gospodarstw rolnych osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz ocen i ekspertyz przeprowadzonych w listopadzie br. Oceny i ekspertyzy przeprowadzili rzeczoznawcy GUS, poczynając od szczebla gminnego na podstawie lustracji plantacji upraw i sadów. Powierzchnię upraw przyjęto wg. wyników czerwcowego badania gospodarstw rolnych.

Łączna powierzchnia zasiewów **zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi** określona na podstawie wynikowego szacunku wyniosła 729,0 tys. ha, czyli o 4,9 tys. ha (o 0,7%) mniej niż w 2013 r. i o 130,0 tys. ha, tj. o 15,1% mniej w porównaniu ze średnią z okresu pięcioletniego.

Plony uzyskane ze zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi oszacowano na poziomie 38,7 dt/ha, czyli o 7,2 dt/ha, (o 23,0%) więcej niż w 2013 r. oraz o 9,7 dt/ha (o 33,5%) więcej w stosunku do średniej z lat 2006 – 2010.

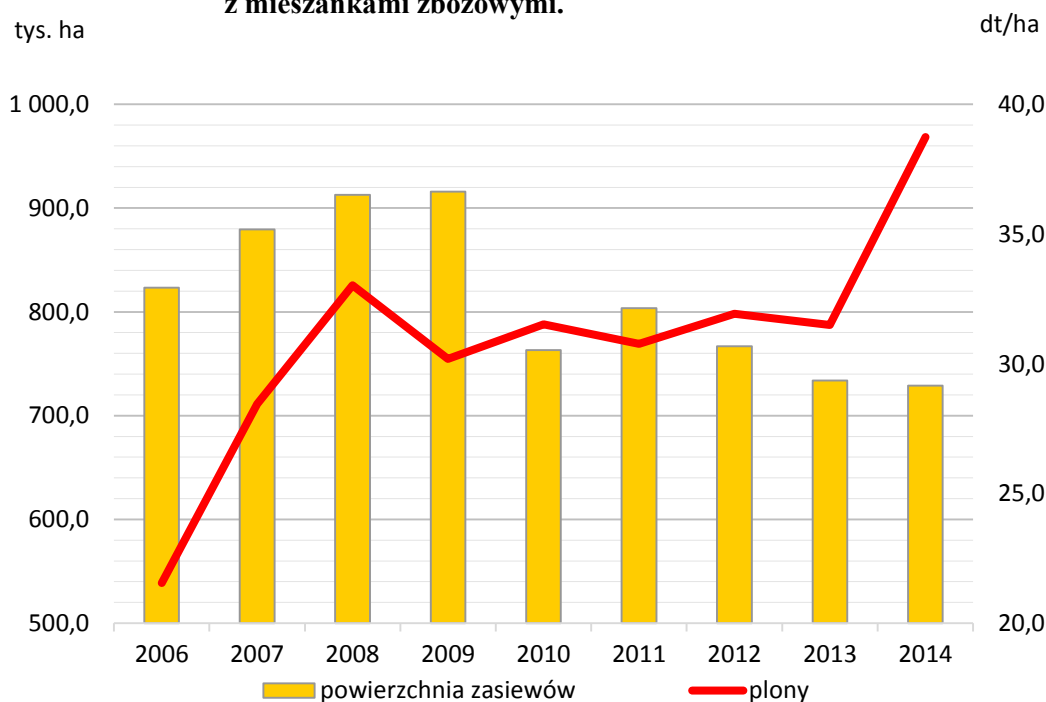
Zbiory zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi oszacowano na poziomie 2824,5 tys. t, czyli o 513,2 tys. t więcej (o 22,2%) niż w 2013 r. i o 332,2 tys. t (o 13,3%) więcej w porównaniu ze średnią z okresu pięcioletniego.

Tabl.2. **Powierzchnia zasiewów, plony i zbiory zbóż**

Wyszczególnienie	2006 – 2010 ^{a)}	2012	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych				2013 = 100
OGÓLEM					
Powierzchnia w tys. ha.....	892,22	805,0	787,3	790,5	100,4
Plony z 1 ha w dt.....	29,1	32,5	32,8	39,7	121,0
Zbiory w tys. t.....	2598,8	2618,5	2580,4	3142,0	121,8
w tym zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi					
Powierzchnia w tys. ha.....	859,0	766,9	733,9	729,0	99,3
Plony z 1 ha w dt.....	29,0	31,9	31,5	38,7	122,9
Zbiory w tys. t.....	2492,3	2448,8	2311,3	2824,5	122,2

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Wykres 1. **Powierzchnia zasiewów i plony zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi.**

Plony kukurydzy na ziarno w październiku 2013 r. ukształtowały się na średnim poziomie z powodu suszy. W maju 2014 r., podobnie jak i w lipcu, stan kukurydzy na ziarno oceniono jako dobry lub średni.

We wrześniu 2014 stan kukurydzy oceniono na dobry. Z badań przeprowadzonych w październiku wynika, że kukurydza na zielonkę plonowała dobrze, zaś na suche ziarno średnio.

W 2014 r. **kukurydzę na ziarno** zasiano na powierzchni 47,3 tys. ha, tj. większej w porównaniu z powierzchnią z roku poprzedniego o 11,5 tys. ha, czyli o 31,9%. Plony kukurydzy ocenia się na 63,0 dt/ha, czyli o 5,0 dt/ha (o 7,4%) niższe od uzyskanych w 2013 r., natomiast zbiory wyniosły 297,7 tys. t i były wyższe od uzyskanych w poprzednim roku o 53,9 tys. t, tj. o 22,1%.

Rzepak i rzepik

Większość plantacji rzepaku ozimego była siana w optymalnych terminach agrotechnicznych, choć we wrześniu 2013 r. wystąpiły opóźnienia w siewie rzepaku ozimego w części województwa. Łagodna zima przyczyniła się do dość dobrego przezimowania roślin. W maju 2014 r. stan większości plantacji został oceniony na dobry, a uszkodzenia po zimie były niewielkie. Pogorszył się jednak stan zdrowotności roślin na skutek zalań, które miały miejsce na przełomie kwietnia i maja. Lokalne podtopienia przyczyniły się do zaorania pojedynczych plantacji.

W czerwcu 2014 r. stan rzepaku i rzepiku zarówno ozimego, jak i jarego został oceniony na dobry, duże zagęszczenie łanów, a wiele plantacji było podmulonych i wyległych.

Ze względu na ciepłą jesień 2014 r. większość plantacji rzepaku ozimego została zasiana w optymalnych terminach agrotechnicznych.

Tabl.3. **Produkcja rzepaku i rzepiku**

Wyszczególnienie	2006 – 2010 ^{a)}	2012	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych				2013 = 100
Powierzchnia w tys. ha.....	40,8	43,7	66,7	70,1	105,0
Plony z 1 ha w dt.....	21,2	24,2	24,5	29,7	121,2
Zbiory w tys. t.....	86,3	105,7	163,8	208,2	127,7

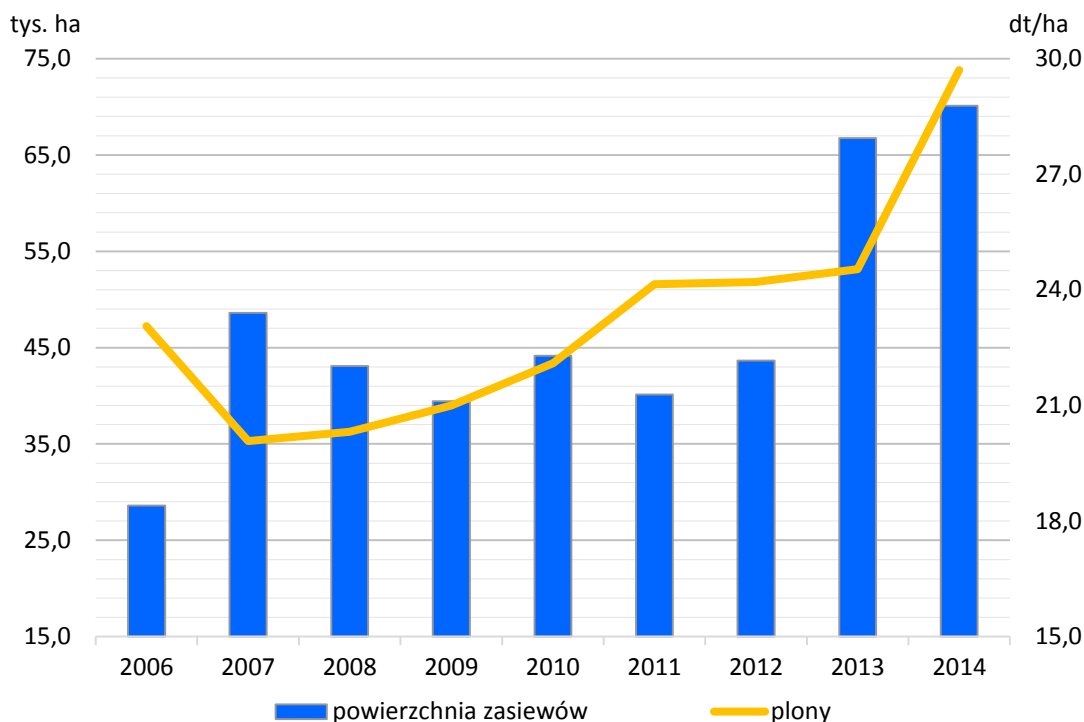
a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Według wynikowego szacunku powierzchnia upraw **rzepaku i rzepiku** w 2014 r. wyniosła 70,1 tys. ha i była wyższa w porównaniu z rokiem poprzednim o 3,4 tys. ha, tj. o 5,0%, natomiast w porównaniu ze średnią z lat 2006–2010 o 29,3 tys. ha, tj. o 71,8%.

Uzyskane plony rzepaku i rzepiku oszacowano na poziomie 29,7 dt/ha, a więc były one większe od uzyskanych w roku poprzednim o 5,2 dt/ha, tj. o 21,2%. W porównaniu z okresem pięcioletnim plony zwiększyły się o 8,5 dt/ha, tj. o 40,1%.

W województwie lubelskim w 2014 r. (podobnie jak we wszystkich województwach) zbiory rzepaku i rzepiku były wyższe od notowanych w roku poprzednim o 44,4 tys. t, tj. o 27,1% i ukształtowały się na poziomie 208,2 tys. t. Zbiory w porównaniu ze średnią z lat 2006 – 2010 zwiększyły się o 121,9 tys. t, tj. o 141,3%.

Wykres 2. Powierzchnia zasiewów i plony rzepaku i rzepiku.

Ziemniaki

Plony ziemniaków na plantacjach chronionych przed zarazą były na jesieni 2013 r. dość dobre, natomiast z plantacji niedostatecznie chronionych były gorsze jakościowo, między innymi ze względu na gnicie bulw, zdrobnienie i deformacje. Było to główną przyczyną utrzymywania się wysokich cen ziemniaków w tym okresie pomimo szczytu podaży.

Badania przeprowadzone w październiku wykazały, że ziemniaki przechowują się dobrze, chociaż występuje spora ilość deformacji bulw i pozielenienie. Zawartość skrobi jest dość wysoka.

Ze względu na nadmierne uwilgotnienie gleby, zwłaszcza w okresie III dekady kwietnia 2014 r., wystąpiły niewielkie opóźnienia w sadzeniu ziemniaków. W maju 2014 r. część plantacji ziemniaków (ok. 1% w skali województwa) wymokła i kwalifikowała się do zaorania. Na pozostałych widać było ujemne skutki długotrwałych opadów – rozmycie redlin i postępujące zachwaszczenie.

Stan plantacji ziemniaka w sierpniu oceniono na średni z uwagi na opady, parcha i deformacje bulw. We wrześniu 2014 r. zbiory ziemniaków są dość dobre, a plony na glebach lekkich, przewiewnych są bardzo dobre, zaś na stanowiskach zwięzłych – dobre. Obserwowano jednak

przypadki gnicia podczas zbioru i po zbiorach z powodu dużego nasilenia zarazy ziemniaczanej na bulwach.

Stan przechowywania ziemniaków oceniono w październiku 2014 r. na zadowalający.

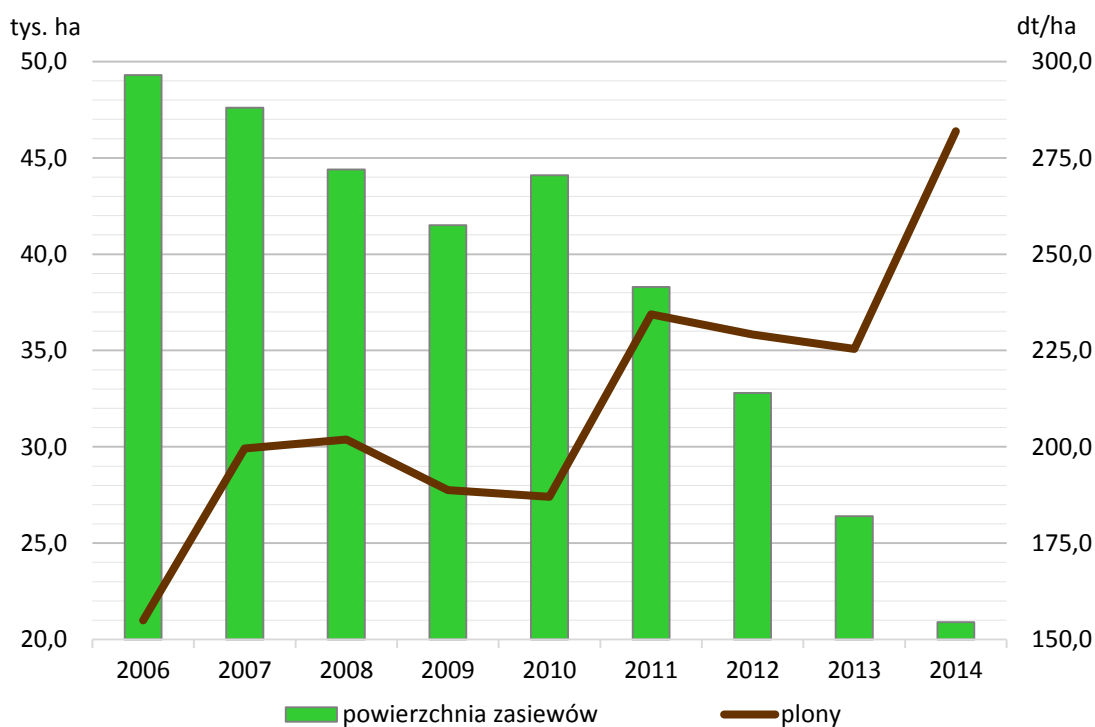
Tabl.4. **Produkcja ziemniaków**

Wyszczególnienie	2006 – 2010 ^{a)}	2012	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych				2013 = 100
Powierzchnia w tys. ha.....	45,4	32,8	26,4	20,9	79,0
Plony z 1 ha w dt.....	185,9	239,2	225,4	281,9	125,3
Zbiory w tys. t	843,7	751,7	595,1	589,2	99,0

a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Według wynikowego szacunku powierzchnia upraw **ziemniaków** w 2014 r. zmniejszyła się w stosunku do poprzedniego roku o 21,0% i wyniosła 20,9 tys. ha i była mniejsza w porównaniu ze średnią z lat 2006 – 2010 o 24,5 tys. ha, tj. o 53,9%.

Wykres 3. **Powierzchnia i plony ziemniaków.**

Plony ziemniaków oszacowano na poziomie 281,9 dt/ha, tj. o 56,5 dt/ha (o 25,3%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym. W stosunku do średniej z okresu pięcioletniego plony zwiększyły się o 96,0 dt/ha, tj. o 51,6%.

Zbiory ziemniaków zmniejszyły się zarówno w porównaniu z rokiem ubiegłym, jak i ze średnią z lat 2006 – 2010, odpowiednio o 5,9 tys. t (o 1,0%) i o 254,5 tys. t (o 30,2%).

Buraki cukrowe

Plony i cukrowość buraków we wrześniu 2013 r. ocenione zostały na średnim lub wysokim poziomie. Badania przeprowadzone w kolejnym miesiącu wykazały na ogół dobrą zawartość cukru w burakach.

Buraki cukrowe siano na ogół w pierwszej dekadzie kwietnia 2014 r. W maju 2014 r. z powodu intensywnych opadów deszczu zaobserwowano sporadycznie wymokłe plantacje buraków cukrowych zwłaszcza na obniżonych terenach.

W sierpniu 2014 r. stan buraków cukrowych oceniono na dobry, chociaż zaczęły nasilać się choroby liści, chwościk buraka i parcha pasowego na korzeniach, lecz na skutek cieplej pogody zbiory zapowiadały się dobrze.

Stan buraków cukrowych na plantacjach chronionych przed chwościkiem we wrześniu 2014 r. został oceniony na bardzo dobry, natomiast na plantacjach słabo chronionych jakość plonów może być gorsza. Ogółem plonowanie buraków powinno być zbliżone do wielkości ubiegłorocznych. W październiku 2014 r. trwał zbiór buraków cukrowych, a ich plony były dobre zarówno pod względem masy ogólnej, jak i zawartości cukru.

Tabl.5. **Produkcja buraków cukrowych**

Wyszczególnienie	2006 – 2010 ^{a)}	2012	2013	2014 ^{b)}	
	w liczbach bezwzględnych				2013 = 100
Powierzchnia w tys. ha.....	33,3	33,1	33,1	34,0	102,5
Plony z 1 ha w dt.....	474,5	523,5	558,9	620,1	111,0
Zbiory w tys. t.....	1582,4	1732,7	1851,3	2108,5	113,9

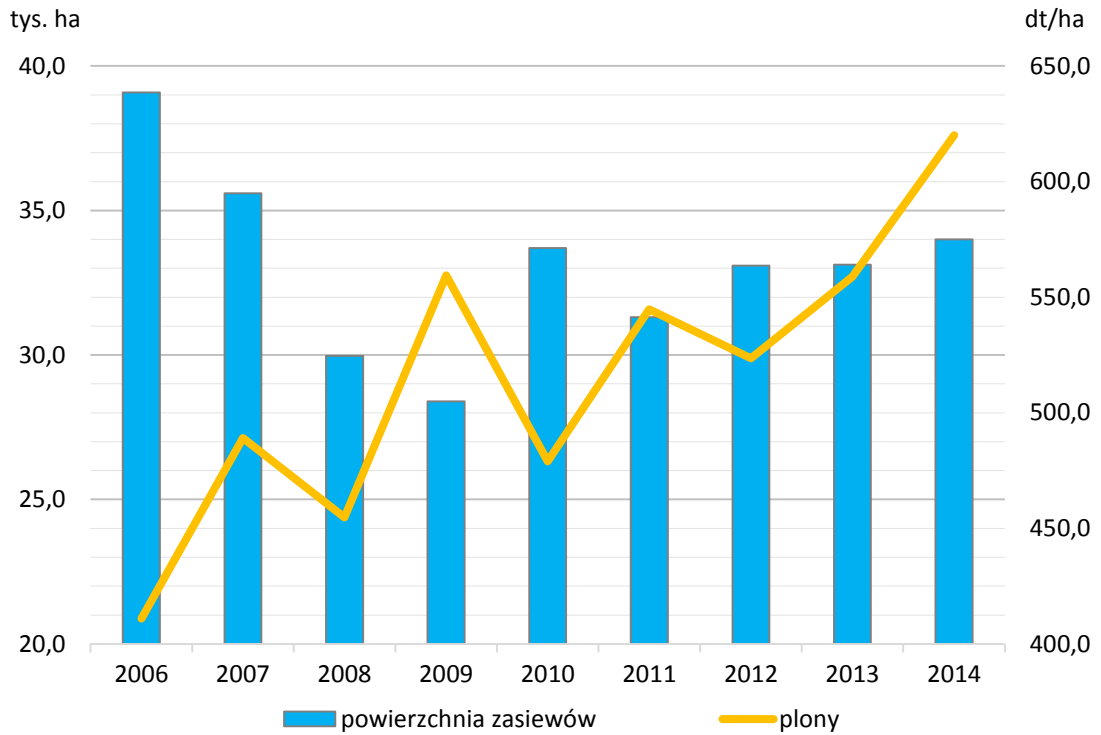
a) Przeciętne roczne. b) Dane nieostateczne.

Powierzchnia upraw **buraków cukrowych** w 2014 r. zwiększyła się w stosunku do poprzedniego roku o 2,5% i wyniosła 34,0 tys. ha. i była większa w porównaniu ze średnią z lat 2006 – 2010 o 0,7 tys. ha, tj. o 2,1%.

Plony buraków cukrowych oszacowano na poziomie 620,1 dt/ha, tj. o 61,2 dt/ha (o 11,0%) więcej od uzyskanych w roku ubiegłym. W stosunku do średniej z okresu pięcioletniego plony zwiększyły się o 145,6 dt/ha, tj. o 30,7%.

Zbiory buraków cukrowych zwiększyły się zarówno w porównaniu z rokiem ubiegłym, jak i ze średnią z lat 2006 – 2010, odpowiednio o 257,2 tys. t (o 13,9%) i o 526,1 tys. t (o 33,2%).

Wykres 4. Powierzchnia zasiewów i plony buraków cukrowych.

Opracowanie: Magdalena Ściborek-Rycyk – Lubelski Ośrodek Badań Regionalnych

Prosimy o podanie źródła przy publikowaniu danych Urzędu Statystycznego w Lublinie